

Arrest

nr. 72 257 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van volgende problemen uw land van herkomst te hebben verlaten.

Sinds 1996 werkte u bij een geheime afdeling van het ministerie van Binnenlandse Zaken, de zevende afdeling genaamd. U tapte er telefoons af, volgde en fotografeerde mensen. Van 2008 tot 2010 is er in de Verenigde Staten voor 163 miljoen dollar gefraudeerd. Meer bepaald werd via ziekteverzekeringen in 22 staten van de VS geld van de staat gestolen. Veertig mensen werden er omwille van deze fraude aangehouden. Het Amerikaans onderzoek naar deze fraudezaak leidde naar Armenië. U kreeg van uw afdelingshoofd, S.(...) H.(...), de opdracht na te gaan wie in de internationale HSBC-bank in Erevan een grote som geld afhaalde en vervolgens diende u het geld te volgen.

Eind augustus 2010 was u in de bank en zag u dat een onbekende persoon een grote som geld afhaalde. U volgde die persoon naar een restaurant waar die persoon met S.(...) S.(...), de broer van de president S.(...) S.(...), sprak. De onbekende persoon had de handtas met het geld onder de tafel achtergelaten en is vertrokken. Vervolgens bent u S.(...) met de handtas gevolgd naar zijn huis. U heeft af luisterapparatuur geplaatst zodat u gesprekken in het huis kon af luisteren. Ook luisterde u de mobiele telefoon van S.(...) af en volgde u hem wanneer hij zijn huis verliet. U volgde en luisterde S.(...) 5 dagen per week af. Soms deed u dit zelfs enkele dagen aan één stuk door.

Op 6 of 7 september 2010 luisterde u een telefoongesprek tussen S.(...) en een belangrijke crimineel A.(...), bijgenaamd P.(...), af. Uit dit gesprek leidde u af dat A.(...) geld van de fraude in de VS naar S.(...) zou sturen, maar dat iemand hen heeft verraden. Tijdens het telefoongesprek zat A.(...) in een cel in de VS. S.(...) bood A.(...) bescherming aan in de betreffende fraudezaak.

U volgde en luisterde S.(...) af tot eind september 2010. In oktober 2010 bundelde u alle verzamelde bewijzen.

Op 13 oktober 2010 vroeg uw afdelingshoofd u de bezwarende documenten betreffende de betrokkenheid van S.(...) S.(...) aan hem te geven. Hij sprak met u af dat jullie elkaar diezelfde dag om 2 uur 's nachts op het kerkhof zouden ontmoeten voor de overdracht van deze documenten. U vond het tijdstip en de plaats van het treffen verdacht. U dacht dat u er zou vermoord worden. Vervolgens bent u ondergedoken en verbleef u op verschillende plaatsen in Erevan. Via 1 van uw informanten kwam u te weten dat u werd gezocht en dat men u wou vermoorden. Op 1 november 2010 heeft u de bezwarende documenten vernietigd.

Op 4 november 2010 bent u vanuit de internationale luchthaven van Zvartnots in Erevan naar Praag gevlogen. Vervolgens bent u naar Parijs gevlogen, waarna u een trein naar België nam en er op 5 november 2010 aankwam. Op 10 november 2010 diende u een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstanties. Op 31 januari 2011 werd er inzake deze asielaanvraag een technische weigering genomen door het Commissariaat-generaal nadat u geen gevolg had gegeven aan een oproeping voor een asielgehoor, betekend op uw gekozen woonplaats. Op 5 mei 2011 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Omwille van uw problemen is uw vader, M.(...) K.(...), ondergedoken in Erevan. Uw echtgenote A.(...) M.(...) waarmee u traditioneel gehuwd bent, leeft omwille van uw problemen ondergedoken in het dorp Martuni. Uw vrouw en vader werden voordien verschillende keren meegenomen door de politie voor ondervraging in verband met u. De politie wilde weten waar u was en wat u deed. Uw vrouw en vader worden gevolgd en hun telefoons worden afgeluisterd. U wilt uw gezin naar België overbrengen, maar er zijn nog geen concrete plannen hieromtrent. Uw neef, A.(...) B.(...), verblijft in België. U ziet echter geen verband tussen de asielaanvraag van uw neef en uw asielmotieven.

U bent in het bezit van volgende documenten: een kopie van uw paspoort dat uitgegeven is op 4 april 2006, uw rijbewijs, uw paspoort dat uitgegeven is op 27 juli 2010 en uw militair boekje.

B. Motivering

U vreest voor uw leven omdat u bezwarende informatie heeft gevonden betreffende de broer van de president, S.(...) S.(...), die betrokken zou zijn bij een grootschalige fraude (CGVS 1 (05.07.2011), p. 12, 16 & 17 ; CGVS 2 (01.09.2011), p. 13). U vreest S.(...) S.(...) en stelt dat iedere instantie zijn belangen dient (CGVS 1, p. 12 & 16).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen betreffende de omstandigheden van het telefoongesprek tussen S.(...) en een crimineel A.(...), ook P.(...) genaamd, niet overeenkomen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelt u dat A.(...) tijdens het betreffende telefoongesprek op 6 of 7 september 2010 in een gevangenis in de Verenigde Staten zat omwille van de fraudepraktijken (CGVS 2, p. 11 & 12). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de criminele baas A.(...) K.(...), bijgenaamd P.(...), pas op 13 oktober 2010 werd gearresteerd wegens zijn medeplichtigheid aan de fraude in de VS.

Gezien de frappante overeenkomsten tussen P.(...) en A.(...) K.(...) - volgens de informatie van het CGVS wordt A.(...) K.(...) namelijk "P.(...)" genoemd, staat hij ook hoog op de criminele ladder, heet hij ook A.(...), en wordt er bericht over banden tussen P.(...) en S.(...) S.(...) betreffende de fraudezaak in de VS - kan besloten worden dat de door u genoemde A.(...) of P.(...), in werkelijkheid A.(...) K.(...) heet. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke A.(...) K.(...) op 6 of 7 september 2010 omwille van de fraude in de gevangenis in de VS zat tegenstrijdig met de informatie van het CGVS volgens dewelke hij pas op 13 oktober 2010 voor de fraude werd opgepakt. Zelfs een vergissing in uw hoofd over de datum van dit door u afgeluisterde gesprek tussen S.(...) en deze A.(...)/P.(...), is uitgesloten, gezien uw verklaring dat u uw af luisteropdracht reeds eind september heeft beëindigd, d.w.z. enkele weken voor de feitelijke arrestatie in de VS van A.(...) "P.(...)" K.(...).

Ook dient gewezen te worden op tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt omtrent de loopbaan van S.(...). Zo verklaart u dat S.(...) officieel werkloos is en

geen officiële functie of rang bekleedt (CGVS 2, p. 14 & 15). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat S.(...), ook A.(...) wordt genoemd, en dat hij sinds 2007 een Armeens parlamentslid is. Gezien u ongeveer 2 maanden - van eind augustus tot eind september 2010 - S.(...) 5 dagen per week heeft afgeluisterd en gevolgd (CGVS 2, p. 10 & 15) - is het onwaarschijnlijk dat u niet weet dat S.(...) een parlamentslid is. Bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende dergelijke essentiële feiten in uw asielaanvraag doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de ernst van de door u verklaarde vrees jegens de Armeense autoriteiten. Zo dient opgemerkt te worden dat u Armenië op legale manier met uw eigen paspoort via de internationale luchthaven van Zvartnots heeft verlaten (CGVS 1, p. 8 & 10). Gezien de ernst van de door u verklaarde vrees jegens de Armeense autoriteiten is het zeer opmerkelijk dat u op legale manier en met uw eigen paspoort Armenië heeft verlaten. Immers, er bestaat steeds een reële kans om in de luchthaven gecontroleerd en eventueel aangehouden te worden door de daartoe bevoegde instanties. Nochtans zag u zich voor uw vertrek uit Armenië omwille van de door u verklaarde vrees genoodzaakt onder te duiken op verschillende plaatsen (CGVS 1, p. 5 ; CGVS 2, p. 15). Bovenstaande vaststelling doet ernstig afbreuk aan de ernst van de door u verklaarde vrees jegens de Armeense autoriteiten.

Verdere bevestiging hiervan wordt gevonden in de vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende uw verblijfplaats voor uw vertrek uit uw land. Zo stelt u eerst dat u tot uw vertrek op 4 november 2010 effectief verbleef op uw domicilieadres (CGVS 1, p. 3). Later stelt u van 2006 tot oktober 2010 op een ander adres te hebben samengewoond met uw echtgenote en vervolgens van oktober 2010 tot uw vertrek uit uw land weer effectief verbleven te hebben op uw domicilieadres (CGVS 1, p. 3 & 4). Daaropvolgend stelt u echter dat u een maand voor uw vertrek ondergedoken leefde op verschillende plaatsen in Erevan (CGVS 1, p. 5). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring volgens dewelke u tot 4 november 2010 op uw domicilieadres verbleef, stelt u dat het een huurhuis betrof waar u niet geregistreerd was (CGVS 1, p. 5). Deze verklaring is niet afdoende. Immers, er werd steeds specifiek gevraagd naar uw effectieve verblijfplaats, niet naar uw domicilieadres. Gezien uw universitaire opleiding - meer bepaald heeft u een diploma rechten (CGVS 1, p. 5) - en gezien uw werk voor een gespecialiseerde en geheime afdeling van het ministerie van Binnenlandse Zaken, mag redelijkerwijze van u verwacht worden dat u duidelijkheid kunt scheppen over uw verblijfplaatsen gedurende de laatste maand vooraleer u Armenië verliet. Gezien het verband tussen uw verblijf in verborgenheid en uw vervolgingsvrees, doen bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende uw verblijfplaats verder afbreuk aan de door u verklaarde vrees jegens de Armeense autoriteiten.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Immers, uw rijbewijs, de kopie van uw paspoort dat op 4 april 2006 werd uitgegeven en uw paspoort dat op 27 juli 2010 werd uitgegeven, bevatten louter informatie betreffende uw identiteit die geenszins wordt betwist. Doch bevatten deze documenten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Uw militair boekje toont aan dat u uw legerdienst van anderhalf jaar heeft gedaan en dat u van 1998 tot 2000 als een controleur op een buitendienst heeft gewerkt. Ook stelt het militair boekje dat u in 2001 de titel van luitenant heeft gekregen door het ministerie van Binnenlandse Zaken en dat u sindsdien beroepsmilitair bent. Het is opmerkelijk dat het militair boekje slechts gegevens bevat vanaf 1998 betreffende uw werk, terwijl u verklaart dat u vanaf 1996 voor de geheime zevende afdeling heeft gewerkt. Nochtans verklaart u dat in het militair boekje de begindatum van uw werk voor de zevende afdeling wordt vermeld (CGVS, p. 3). Ook dient opgemerkt te worden dat het militair boekje geen enkele informatie bevat betreffende de door u verklaarde problemen. Bovenstaande vaststellingen indachtig bevat uw militair boekje geen informatie die bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden kunnen weerleggen. Bijgevolg kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag). Daarnaast is er sprake van een manifeste appreciatiefout.

De commissaris-generaal heeft te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse. Verzoeker vreest dat de lokale autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming kunnen garanderen, gezien die niet meer dan dode letter is. De verklaringen van verzoeker spreken voor zich en tonen voldoende aan dat hij in Armenië steeds in onveiligheid zal leven.

De in de bestreden beslissing geciteerde tegenstrijdigheden kunnen niet aanzien worden als erg belangrijke onderdelen van verzoekers asielrelaas en zijn geenszins van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. De commissaris-generaal gaat selectief te werk in het nadeel van verzoeker en geeft daardoor geen blijk van behoorlijk en zorgvuldig bestuur. De commissaris-generaal houdt ten onrechte geen rekening met het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en verzoekers verhoor en met de traumatische ervaringen die verzoeker had opgelopen en die tot psychische stoornissen kunnen leiden en alzo een redelijke verklaring kunnen bieden voor het feit dat verzoekers verklaringen op sommige punten incoherent zijn.

De commissaris-generaal twijfelt ten onrechte aan de vluchtroute van verzoeker daar er wel degelijk een reële kans bestaat dat verzoekers vluchtroute mogelijk was. Verzoeker verdiende aldus het voordeel van de twijfel.

Verzoekers asielrelaas beantwoordt aan artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet daar verzoeker bij een terugkeer naar Armenië het slachtoffer vreest te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen. Er werd aldus een manifeste beoordelingsfout begaan.

2.2.1. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissingen zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwt, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Het middel wordt dan ook verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht onderzocht.

2.2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Het asielrelaas van verzoeker werd ongeloofwaardig bevonden omdat (i) verzoekers verklaring volgens dewelke A.K. op 6 of 7 september 2010 omwille van fraude in de Verenigde Staten in de gevangenis zat tegenstrijdig is met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) beschikt; (ii) er tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt omtrent de loopbaan van S.S.; (iii) de ernst van verzoekers vluchtelingenrechtelijke vrees ondermijnd wordt door het feit dat verzoeker Armenië op legale manier en met zijn eigen paspoort via de internationale luchthaven van Zvartnots verliet, hoewel hij zich voor zijn vertrek uit Armenië omwille van voormelde vrees genoodzaakt zag onder te duiken op verschillende plaatsen; (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende zijn verblijfplaats voor zijn vertrek uit Armenië.

2.2.2.2. Waar verzoeker aanvoert dat hij vreest dat de lokale autoriteiten hem geen daadwerkelijke bescherming kunnen garanderen, dient opgemerkt te worden dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden en dat de situatie in het land van herkomst aangaande de bescherming door de autoriteiten aldus niet onderzocht dient te worden.

De vastgestelde tegenstrijdigheden, die door verzoeker overigens niet ontkend worden, tussen de informatie waarover het CGVS beschikt en de verklaringen van verzoeker omtrent de omstandigheden van het telefoongesprek tussen S.S. en crimineel A., de loopbaan van S.S. en verzoekers verblijfplaats voor zijn vertrek uit Armenië raken, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, wel degelijk de kern van zijn asielrelaas. Van verzoeker kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hieromtrent coherente en overtuigende verklaringen aflegt, te meer daar verzoeker voorhoudt sinds 1996 voor een geheime afdeling van het Ministerie van Binnenlandse Zaken te werken en hij het aldus gewoon is gevoelige

informatie te verzamelen. De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt dan ook ernstig ondermijnd door de vaststelling dat iemand met het profiel van verzoeker geen correcte en coherente verklaringen aflegt omtrent de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot het vertrek uit zijn land van herkomst. Het tijdsverloop tussen de feiten en het gehoor, respectievelijk in augustus/september 2010 en in juli en september 2011, en de voorgehouden traumatische ervaringen die voor psychische stoornissen als verdringing en vervlakking gezorgd zouden hebben, hetgeen verzoeker overigens niet staft met enig medisch attest, zijn niet afdoende om de tegenstrijdigheden te verschonen.

Verzoeker slaagt er niet in de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande zijn vluchtroute te herstellen door te betogen dat er een reële kans bestond dat zijn vluchtroute en -wijze mogelijk waren. Het is immers ongeloofwaardig dat iemand met verzoekers profiel en met een voorgehouden vrees voor de Armeense autoriteiten met zijn eigen paspoort zijn land verlaat via de internationale luchthaven, waar een reële kans bestaat om gecontroleerd en aangehouden te worden.

Verzoeker beperkt zich voor het overige tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor afgelegde verklaringen, tot het ontkennen en vergoelijken van de motieven van de bestreden beslissing en tot het uiten van blote beweringen die niet gestaafd worden. Hij laat echter na concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissing, kunnen weerleggen.

2.2.2.3. Verzoeker steunt zijn vraag voor subsidiaire bescherming volledig op zijn asielrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

2.2.3. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het middel is ongegrond.

2.2.4. Verzoeker vraagt de Raad om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER